

Motion till riksdagen

1988/89:Sf346

av Oskar Lindkvist och Kent Carlsson (båda s)

Obligatorisk reseförsäkring

Sverige har s.k. socialkonventioner med de flesta länder i Europa samt ytterligare några länder, främst i Nordafrika. Konventionerna ger rätt till samma sjukförmåner vid akut sjukdom som det landets egna invånare har.

Skyddet gäller dock endast för behandling inom den offentliga vården (som i de flesta länder inte är så utvecklad som i Sverige) och endast en del av sjukvårdskostnaderna täcks. Kostnader för hemtransport ersätts ej.

Det är också förhållandevis krångligt att utnyttja systemet. Exempelvis skall ett speciellt intyg från den svenska försäkringskassan visas upp på den lokala sjukkassan före läkar- eller sjukhusbesök.

I många fall, särskilt om resenären själv får betala sjuktransport hem, blir det stora ekonomiska påfrestningar för den enskilde. Så är också fallet om någon, t.ex. i medvetslöst tillstånd, förts till privatsjukhus. Kostnaderna för privatvården får helt bestridas av den enskilde.

De privata reseförsäkringarna finns för att ge ett bättre skydd och därmed större trygghet. Men även med reseförsäkringarna finns problem. Det största är att alltför många resenärer inte tecknar någon försäkring och inte heller har hemförsäkring där reseförsäkring ingår. Omvänt betalar många för mycket för reseskyddet. Trots reseförsäkring i hemförsäkringen tecknar man en särskild reseförsäkring och, om man har en kollektiv hemförsäkring utan att ha sagt upp sin privata, kan man också vara trefalt försäkrad.

Behovet av en obligatorisk och enhetlig reseförsäkring dokumenteras bl.a. av dem som direkt möter problemen, t.ex. de anställda på den avdelning inom UD som skall hjälpa svenskar i ekonomiska och juridiska nödsituationer utomlands.

En obligatorisk reseförsäkring bör administreras av ett statligt organ, exempelvis riksförsäkringsverket. Det finns nämligen — utöver skyddet för den enskilde — ett annat viktigt argument för en förändring.

Sjukdomar och olycksfall som drabbar utlandsresenärerna belastar i hög grad den svenska sjukvården efter hemkomsten. Detta gäller för sjukdomar från tropiska områden, men också salmonella, som ofta behöver specialbehandlas på infektionskliniker.

Mot bakgrund av de höga sjukvårdskostnaderna är det berättigat att ställa frågan huruvida landstingen — alla medborgare — skall vara med och finansiera de kostnader det ökande resandet för med sig. Många svenskar har inte råd med semesterresor men får ändå vara med och betala dessa extrakostnader.

En obligatorisk sjuk- och olycksfallsförsäkring där premierna inbetalas till riksförsäkringsverket, eller annat statligt organ, ger möjligheten att av

fonderade medel finansiera del av landstingens kostnader för t.ex. infektionssjukvård. Med det stora antalet personer som nu reser skulle en förhållandevis liten premie per resa snabbt bygga upp goda ekonomiska resurser i fonden.

En obligatorisk reseförsäkring skulle ge resenärerna betydligt större trygghet. Den skulle också ge samhället viss kostnadskompensation för de merkostnader för sjukvården som skadade och sjuka resenärer orsakar.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs
att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en obligatorisk reseförsäkring.

Stockholm den 24 januari 1989

Oskar Lindkvist (s)

Kent Carlsson (s)